

eller noget andet, og det var det, der gav Anledning til, at Sagen blev, hvad den blev. Man trængte til at faa noget, der ligesom kunde slaas koldt Blod i de varme socialdemokratiske Hjerter, som vare parate til at støde sammen paa dette Tidspunkt.

Formanden: Det vil ikke være heldigt, at denne Debat fortsættes.

P. Knudsen: Maa jeg blot sige til det ærede Medlem, som nu satte sig, at hele den Betragtning, som han her har gjort gældende med Hensyn til, hvad der skulde have bevirket, at denne Sag er bleven optaget af Socialdemokratiet, er ganske greben ud af Luften. Der findes ikke Spor af Grundlag derfor. Vi Socialdemokrater have ikke befundet os i nogen kritisk Situation og have ikke behøvet noget Middel til at komme ud deraf. Desuden er denne Sag ikke rejst ifølge nogen Beslutning af Socialdemokratiet, men paa den Maade, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) har oplyst her, nemlig at han blev gjort opmærksom paa de Misbrug, som fandt Sted i Børnehjemmet „Hebron“, søgte at faa dem nærmere belyste og henvendte sig til vedkommende Bestyrelse for at faa den til at tage sig af Sagen. Alt det har det ærede Medlem gjort paa egen Risiko og paa eget Initiativ, hvad der var ganske naturligt; nu var det det ærede Medlem, men det kunde ogsaa have været en anden Socialdemokrat, som sikkert da havde gjort det samme. Paa den Maade er Sagen kommen op, og da saa Bestyrelsen for „Hebron“ ikke vilde tage sig deraf, voksede den efterhaanden op til det, som den er bleven til. Fordi de Autoriteter, som have den Pligt at tage sig af disse Sager, ikke vilde gøre det, har det ærede Medlem været nødt til at følge den Bane, som han derefter har betraadt. Det er ganske klart, at her foreligger ikke noget, som Socialdemokratiet har sat i Scene, debatteret eller taget Beslutning om, men Sagen er vokset op til det, den er bleven til, fordi det ærede Medlem er bleven behandlet, som han er bleven, af de Autoriteter, som han henvendte sig til. Det er Grunden og ikke noget som helst af det, som det ærede Medlem sagde.

Jeg skal nu gaa over til at tale om Sagen og først berøre det foreliggende Lovforslag. Den ærede sidste Taler mente, at dette Lovforslag burde give Anledning til en omfattende Undersøgelse af, hvor-

ledes Forholdene egentlig ere paa Opdragelsesomraadet. I saa Henseende slutter jeg mig ganske til det ærede Medlem, men det staar jo ganske i Modstrid med, hvad Regeringspartiets Ordfører kom frem med i Forgaars, da han begyndte sin Tale, thi han mente, at dette Lovforslag kunde gaa sin Gang, det var ganske naturligt, og det kunde vi godt vedtage, som det er, og han indlod sig derfor heller ikke videre paa det. Jeg er nu af den Mening, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, i sig selv giver stor Anledning til at faa Sagen nærmere undersøgt, saaledes: at man kan tage et Standpunkt i denne Sag. Lovforslaget gaar jo, som man ved, kun ud paa dette, at Overinspektøren, i Stedet for at være en honorarlønnet Person, skal være en fastlønnet Embedsmand. Derved slaas jo det System, som vi nu have, yderligere fast, nemlig at disse Opdragelsesanstalter sortere under Justitsministeriet, at Overinspektøren er en af Justitsministeriets Embedsmænd, og, som man ved, have jo vor Opdragelsesanstalter netop derved, at de sortere under Justitsministeren, til en vis Grad Karakter af Strafanstalter, i Stedet for at de burde være Børneopdragelsesanstalter og som saadanne sortere under Kultusministeren og ikke under Justitsministeren. Disse Betragtninger giver Lovforslaget Lejlighed til at komme ind paa, og jeg vilde ønske, at det Udvalg, som bliver nedsat, maa komme ind derpaa, hvad det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) var meget tilbøjelig til, idet han sagde, at det vilde han slet ikke indlade sig paa, det mente han slet ikke behøvede at tages op. Jeg finder, at det er ganske nødvendigt, at man tager disse Spørgsmaal op ved Behandlingen af dette Lovforslag.

Dernæst er den Mand, som skal ansættes som Overinspektør, jo Jurist. Det er ogsaa efter min Mening en stor Fejl, det burde være en Pædagog, som blev sat i denne store og ansvarsfulde Stilling, at føre Opsyn med de forskellige Børneopdragelsesanstalter.

Jeg kommer dernæst til den Person, som der her er Tale om, og som det ærede Medlem for Kellerup roste i høje Toner som en Mand, der netop fortjente at komme frem til denne faste Stilling. I saa Henseende skal jeg kun henvise til de Oplysninger, som ere blevne fremsatte her af det ærede Medlem for Aarhus Amts nordre Kreds (Sabroe), hvorefter det fremgaar, at er der nogen, der ikke er kvalificeret til denne Stilling, saa